

PODRĘCZNA CIEMNIA FOTOGRAFICZNA

Przy wykonywaniu większości prac fotograficznych, niezależnie od sprzętu technicznego i odczynników chemicznych, niezbędne są trzy warunki: ciemność, czystość i stała temperatura pokojowa w granicach 18–20°C.

Czy rzeczywiście zawsze będzie potrzebna ciemnia fotograficzna? Okazuje się, że nie zawsze, np. przy wywoływaniu filmów w tzw. koreksach można w ogóle z ciemni zrezygnować, używając zamiast niej specjalnie uszytego worka — mufki (rys. 1).

Worek, przez którego ściśnięte gumą rękawki można wprowadzić do wnętrza puszkę koreksu lub aparat fotograficzny oddaje fotoamatorom nieocenione usługi. Można w nim np. zakładać do aparatu fotograficznego filmy i błony, ładować je do koreksu (rezta procesu wywoływania i utrwalania odbywa się przy świetle dziennym), poprawiać krzywo ułożone filmy w aparacie, z uszkodzoną perforacją, odcinać kawałki filmu, ładować film do kaset (np. błony zwojowe w opakowaniach blaszanych po 17 metrów bieżących, co wystarcza na 10 odcinków normalnego ładunku małoobrazkowego po znacznie obniżonej cenie). Oprócz tego można przy użyciu worka zakładać do aparatu pojedyncze błony płaskie, tzw. cięte.

Jak z przytoczonych przykładów wynika, w worku można wykonywać prawie wszystkie operacje przy świetle dziennym, bez potrzeby urządzania ciemni i przebywania w niej.

Można więc zaryzykować twierdzenie, że worek w znacznym stopniu zastępuje ciemnię fotograficzną i umożliwia błyskawiczne działanie, ale nie rozwiązuje sprawy robienia odbitek i powiększeń,

bowiem przy tego rodzaju pracach ciemnia fotograficzna jest nieodzowna.

Worek — mufkę można wykonać z dwóch warstw nieprzepuszczającego światła materiału (sukno, flanela, stary materiał ubraniowy itd.).

Orientacyjne wymiary worka, zaznaczone na rysunku, uzależnione są od wielkości sprzętu, który ma być do niego wkładany.

Należy uważać, aby oba rękawki worka były dostatecznie długie (nie mniej niż 20 cm) i odpowiednio szerokie, aby można było łatwo przez nie wsunąć puszkę koreksu lub aparat fotograficzny.

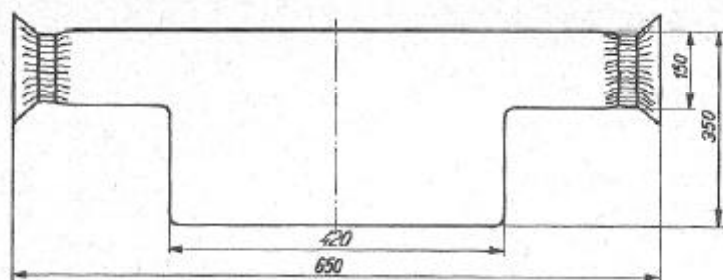
Stosownie do szerokości rękawków należy dobrać długość wszystkich płaskich gumek, ściągających i uszczelniających końce rękawków.

Rękawki mogą być wykonane razem z workiem-mufką i stanowić jednolitą całość, względnie można je wykonać oddzielnie, a następnie zszyć do szerokiej części worka (rys. 2).

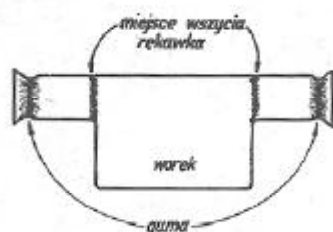
Cięcie w worku taśmy filmowej lub przycinanie jej końców powoduje gromadzenie się w worku odpadów, które należy każdorazowo wytrząsnąć na zewnątrz przez jeden z rękawków. Odpady pozostawione w worku i nagromadzone w nadmiernej ilości mogą być przyczyną usterek w działaniu aparatu fotograficznego lub kasety z filmem, gdyż przy ładowaniu mogą dostawać się do ich wnętrza.

Jak już wspomniano, worek nie zastępuje całkowicie ciemni, która najczęściej bywa urządzana w łazience (bieżąca woda i możliwość łatwego zaciemnienia).

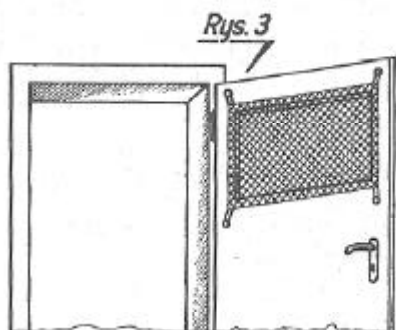
Najczęściej do zasłonięcia szyby (jeśli znajduje się ona w drzwiach) używa się

Rys. 1

Rys. 2

Rys. 3

papieru gazetowego, rolety z czarnego papieru albo materiału, względnie ramki obciągniętej nie przepuszczającym światła materiałem.

Wszystkie wymienione sposoby są kłopotliwe w stosowaniu, a co najważniejsze, mało pewne.

Jednym z łatwiejszych, pewnych i nie zajmujących miejsca urządzeń pomocniczych może być zasłona napinana na cztery gwoździe (mogą być haczyki) wbite w drzwi łazienki, na których zawieszona jest zasłona z nieprzepuszczającego światła materiału (rys. 3).

Zasłonka jest wykonana z podwójnie złożonego materiału (podobnie jak worek) i ma wymiary prostokąta zasłanianego otworu, powiększone o około 10 cm z każdego boku.

Jest to warunek konieczny ze względu na to, że zasłona musi dokładnie zakrywać otwór okienny, z dużym marginesem bezpieczeństwa.

W cztery rogi zasłony wszywa się pętle z płaskiej gumy szerokości około 10 mm wystające na zewnątrz, aby po zaczepieniu ich na gwoździe utrzymywały pewnie zasłonkę i powodowały ściśle jej przyleganie do płaszczyzny drzwi.

Takie rozwiązanie umożliwia zasłonięcie okna w ciągu kilku sekund, a po wykonaniu niezbędnych prac fotograficznych, szybkie doprowadzenie drzwi do stanu poprzedniego i złożenia lub zwinięcia zasłony w rolkę, w celu przechowania jej do następnej pracy w ciemni.

(j. b.)